

Pubertet + frazemi = moj život

Da budem iskrena, ne živim daleko od grada, ali slobodno mogu reći kako živim u mjestu gdje je Bog odavno rekao laku noć. Ni društva, ni društvenih aktivnosti, ma ničega... I što da drugo radim nego da spavam?

Ali ne, moja mama mene mora u srpnju, usred ljetnih praznika, probuditi u devet ujutro i soliti mi pamet jer ja kao samo pustim mozak na pašu i uživam. Kaže da se ponašam kao da sam pala s kruške umjesto da joj pomognem u kućnim poslovima. Nikako da shvati da djeca za vrijeme praznika moraju pustiti korijenje na krevetu i odmarati se od škole. Ali, ne može mi malo popustiti, mora ona meni tražiti dlaku u jajetu... Nikako da dođemo na zelenu granu! Naravno, ustanem iz kreveta brzo kao zec jer nemam drugog izbora i čim dođem na doručak, kaže mi da buljim k'o tele u šarena vrata... Njoj je pametovanje u malome prstu!

Poslije doručka moram čuvati svog brata kojem u životu teče samo med i mlijeko. U tren oka napravi štetu koju ne bih mogla popraviti za tri gladne godine. Ima on te neke mušice u glavi i stalno od buhe radi slona. Kada napravi neku glupost, da petama vjetra i onda opet meni mama soli pamet i pita me zašto se pravim kao da priča turski. Njih dvoje su baš isti. Kažem ja, ne pada kruška daleko od stabla. A navečer, kada dođe tata, on stane u moju obranu, a mama i brat si svoje ponašanje mogu objesiti mačku o rep.

Iskreno se nadam da ću s mamom i bratom uskoro zakopati ratnu sjekiru jer inače ne znam kamo ovo vodi...

Sara Tonković, 8. d razred